

Herom skal henvises til Rigsdagstidende 1926—27, Folketingets Forhandlinger Sp. 5569—5666, idet det her kun skal anføres, at Arbejderne ingenlunde, som det fra forskellig Side er blevet hævdet, har haft en *ubetinget* Adgang til Optagelse som nydende Medlemmer i Sygekasserne under de skiftende Sygekasselove fra 1892 til 1927.

Som det fremgaar af de ovenfor omtalte Bestemmelser i de i Henhold til Sygekasselovens § 6 udstedte Bekendtgørelser — af hvilke Bekendtgørelserne fra 1920, 1923 og 1927 er tiltraadt af alle Repræsentanter for de forskellige Partier i de paagældende Rigsdagsudvalg — har Grænserne været fastsat saaledes, at den Arbejder, der ved høj Gennemsnitsindtægt af betydelig Varighed har haft over Størsteindtægten i middelgodt lønnede Fag og derved er hævet til et højere Plan end det store Flertal af Arbejdere, har været afskaaret fra at være nydende Sygekassemedlem, idet en saadan Arbejder ikke kan betragtes som ubemidlet. Dette har fundet Udtryk i selve Bekendtgørelserne — og i Overensstemmelse dermed har Administrationen truffet sine Afgørelser, naar Spørgsmaalet om en Arbejders Berettigelse til at optages eller forblive som nydende Sygekassemedlem er blevet den forelagt. Og saadanne Spørgsmaal er da ogsaa i flere Tilfælde blevet forelagt Administrationen, idet de i Sygekasselovens § 9 omhandlede Udvalg, der i Tvivlstilfælde skal træffe Afgørelse af, om en Person efter sin økonomiske Stilling kan optages eller forblive som nydende Sygekassemedlem, har haft Pligt til at træffe — og ogsaa har truffet — saadanne Afgørelser saavel for Arbejdere som for Personer, der ikke hører til Arbejderklassen.

Gennem Indankning for Ministeriet af de af Udvalgene trufne Afgørelser har Ministeriet saaledes været stillet overfor at skulle afgøre, om en Arbejder kan anses som ubemidlet i Sygekasselovens Forstand.

Til Brug for Afgørelserne i saa Henseende har Ministeriet fra 1922 lagt følgende Betragtninger og Beregningsmaade til Grund:

Da Forudsætningen for at afskære en Lønarbejder fra nydende Medlemsret efter de i Bekendtgørelserne udtrykkeligt angivne Retningslinier var, at vedkommende Arbejder gennem længere Tidsrum har haft en saa stor Gennemsnitsindtægt, at han er blevet „hævet op til et højere Plan end det store Flertal af Arbejdere“, maatte „Gennemsnitsindtægten“ fastsættes til en saadan Størrelse, at kun et forholdsvis lille Antal af Arbejderne kunde antages at komme over denne Grænse. I de fleste Fag er Lønningsindtægten faktisk en Del varierende, idet de enkelte Arbejdere ofte har en forskellig Timeløn, har forskellig Adgang til Akkord eller er i Stand til at tjene højst forskellige Beløb ved Akkord; omkring Halvdelen af de fleste Fags Udøvere tjener over Gennemsnittet og omkring Halvdelen under Gennemsnittet, medens et forholdsvis lille Mindretal hæver sig et væsentlig Stykke over det almindelige Niveau; de bedst lønnede Arbejdere vil i Reglen være mindst udsatte for Arbejdsløshed.

Gennemsnitsindtægten, og ikke en Gang Gennemsnitsindtægten ved fuld Beskæftigelse, vilde derfor ikke være tilstrækkelig til at opfylde nævnte Fordring.

Et Flertal af Arbejderne i mange Fag vil normalt beskæftiges Aaret rundt, saaledes at en meget stor Del af samtlige Arbejdere vilde komme op over denne Grænse — og alligevel ikke burde udelukkes fra nydende Medlemsret, idet de ikke — som forudsat i Bekendtgørelserne — er hævet op til et højere Plan end det store Flertal af Arbejdere.

Efter en af Ministeriet i September 1922 fra Statistisk Departement indhentet Udtalelse maatte der, for at naa til den omhandlede Størsteindtægt, som Fagets Udøvere kun i forholdsvis faa Tilfælde naar op paa, lægges *mindst 30 pCt.* til Gennemsnitsindtægten for faglærte Arbejdere i middelgodt lønnede Fag.

I Overensstemmelse hermed har Ministeriet til Afgørelse af Arbejderes Ubemidlet-hed i Sygekasselovens Forstand som Rettesnor i Tilfælde, hvor ikke særlige Forhold gjorde sig gældende, benyttet Indtægtsgrænser, der er beregnet ved at forhøje Gennemsnitsindtægten ved fuld Beskæftigelse i middelgodt lønnede Fag (Smede og Maskin-arbejdere) med 30 pCt.

Eksempelvis skal anføres, at Ministeriet paa Grundlag af de da foreliggende lønstatistiske Oplysninger for Aarene 1922, 1923 og 1924 normalt regnede med følgende Indtægtsgrænser for Arbejderes Adgang til Optagelse eller Forbliven som nydende Sygekassemedlemmer.